

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4114/2019
25.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у правној ствари тужилаца млт. АА млт. ББ и млт. ВВ, које заступа законски заступник мајка ГГ, ГГ, ДД и ЋЋ, сви из ..., против туженог ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Петар Лисул, адвокат из ..., ради продужавања мера заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 291/19 од 30.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 291/19 од 30.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П2Н 350/18 од 14.03.2019. године, продужене су мере заштите од насиља у породици одређене пресудом Основног суда у Кикинди П2Н 103/17 од 20.11.2017. године тако што је забрањено туженом ЕЕ да се приближава тужиоцима млт. ББ, млт. ВВ, млт. АА, ГГ, ДД и ЋЋ на удаљеност мању од 50м, приступ у простор око места становања тужилаца у ..., ... улица бр. ... на удаљеност мању од 50м и даље узнемиравање тужилаца грубим, дрским и злонамерним понашањем. Одређено је ће наведене мере заштите од насиља у породици трајати годину дана, да се могу продужавати и да жалба изјављена против мера заштите од насиља у породици не задржава њихово извршење. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 291/19 од 30.05.2019. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у целости.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с`позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник

РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП) и члана 208. Породичног закона („Службени гласник РС“ број 18/05, 72/11 и 6/15), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до неправилне примене неке од одредаба овог закона, због чега нема ни битне повреде из члана 374. став 1. ЗПП на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је супруг тужиље ЂЂ, отац тужиље ГГ, таст тужиоцу ДД и деда малолетним тужиоцима. Правноснажном пресудом Основног суда у Кикинди П2Н 103/17 од 20.11.2017. године туженом ЕЕ је забрањено узнемиравање тужилаца и приближавање тужиоцима и месту њиховог становања на удаљеност мању од 50м, са трајањем од годину дана. Раније су пресудом Основног суда у Кикинди П2 494/15 од 25.8.2016. године туженом изречене мере заштите од насиља у породици у односу на тужиљу ГГ, кћерку, и у односу на тужиоца ДД, зета. Правноснажном пресудом Основног суда у Кикинди К 49/17 од 11.4.2017. године тужени је оглашен кривим за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ-а, изречена му је условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од три месеца са роком проверавања од три године. Тужени има поремећај личности. Оболео је од мешовитог депресивно-анксиозног поремећаја и параноидног поремећаја личности, показује неприлагођеност у интерперсоналним односима и у условима свакодневног живота. Ранији инциденти састојали су се у континуираном праћењу и узнемиравању тужилаца. Тужени је наставио са ранијим моделом понашања, долази или прати тужиоце, пресреће их на јавним местима, пролази бициклом или колима испред куће тужилаца, којом приликом им додацује, гестикулира и на тај начин ремети њихово спокојство. Тако је за време трајања мера заштите пресрео тужиљу ЂЂ и млт. АА и тражио да га унука пољуби, затим је, пролазећи колима поред куће тужилаца, својој кћерки добацивао увреде. Такође је у септембру 2018. године покушао да пресретне унуку млт. АА када је она возила бицикл. Тај догађај је пријављен полицији и Центру за социјални рад у Тужени је такође пресретао и тужиоца ДД у току вожење и упућивао му увреде. Тужени је пензионер, рођен ... године. Према мишљењу органа старатељства, и даље постоји ризик од понављања инцидентних ситуација.

Полазећи од утврђених чињеница, нижестепени судови су с позивом на одредбу члана 199. Породичног закона закључили да је оправдано да се трајање изречених мера заштите од насиља у породици туженом продужи на још годину дана.

Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи ревизије туженог којима се правноснажна пресуда побија због погрешне примене материјалног права.

Насиље у породици дефинисано је чланом 197. Породичног закона, тако што је у ставу првом одређено да се под насиљем у породици подразумева понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, док су у ставу другом истог члана

наведени карактеристични видови насиља (именовани облици насиља), али и уз одређење да се насиљем у породици сматра свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање, које један члан породице испољава према другом члану породице (неименовани облици насиља). Према члану 199. Породичног закона, мере заштите од насиља у породици могу трајати највише годину дана и могу се продужавати све док не престану разлози због којих је мера била одређена.

Дакле, насиље у породици подразумева свако понашање које одступа од стандарда уобичајеног опхођења и комуницирања са члановима породице, посебно ако постоји одређени континуитет, тј. трајност и виšekратност таквог понашања. Тужени наставља да крши изречене забране узнемиравања, приближавања и приступа у простор око места становања тужилаца, што су нижестепени судови правилно сагледали у контексту раније вођених поступака за заштиту од насиља у породици, како парничних, тако и вођеног кривичног поступка. Правилно су судови закључили да понашање туженог има карактер прогањања и да он у таквом обрасцу понашања показује нарочиту упорност, те су стога правилно одлучили када су продужили претходно изречене мере заштите од насиља на најдужи могући период. Правилност закључивања нижестепених судова, образложена у побијаним пресудама, поткрепљена је утврђеним чињеницама и мишљењем надлежног Центра за социјални рад да и даље постоји ризик од понављања инцидентних ситуација, због чега је потребно и сврсисходно продужавање изречених мера заштите у циљу превенције даљих конфликта и спречавања будућег узнемиравања и насиља, али и ради обезбеђења спокојства и безбедности чланова породице који су жртве насиља.

По оцени Врховног касационог суда, изречене мере уздржавања туженог од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужилаца, као и забрана туженом да се приближава тужиоцима на удаљености мањој од 50 метара, као и њиховом месту становања на истој удаљености, а које су продужене побијаном одлуком на период од још годину дана, одређене су правилном применом члана 198. став 1. и став 2. тачка 2. и 5. и члана 197. Породичног закона сразмерно садржини, интензитету и трајању испољеног насиља.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије, па је нашао да су неосновани јер представљају понављање навода који су истицани у жалби против првостепене пресуде, а ове наводе је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, које овај суд у свему прихвата.

У већем делу наводи ревизије туженог се непосредно или посредно односе на спроведени доказни поступак и оцену доказа, те упућују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Такви наводи нису посебно разматрани будући да у смислу члана 407. став 2. ЗПП не представљају дозвољен ревизијски разлог. Истовремено не доводе у сумњу правилност пресуђења и примену релевантног материјалног права садржаног у одредбама Породичног закона.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић